

цѣла ношъ, между това башибозуцитѣ обираха кѣшитѣ и безчестяха женитѣ, подѣ предложъ, че уишъ тжрсяле оржжіе.

„Кога азъ пристигнахъ въ този градъ населеніето не ми каза явно за обесчестяваніето. но на другія день пріехъ една депотация отъ най-почтеннитѣ жени у градеца—итѣ ми подадохъ единъ адресъ, съ който доказвахъ, че дордѣ мжжете имъ биле презъ ношъта въ конака, тѣхъ обесчестявале отъ войницитѣ, но ги било срамъ да кажатъ“.

(Изъ рапорта на Г-на Скайлера).

Боже! отхвърлилъ си ни: распржсналъ си ни: разгнѣвалъ си са: обжрни са камъ насъ. (Псал. Давид. 59 Ст. 1)

Какъ да наречемъ Васъ о злочести, и съ кои нещастни въ свѣта да ви сравнимъ? Да ли ви сравниме съ безбройнитѣ жертви на инквизиціята? но ето тамъ убиваха, изгаряха, коляха, сѣчаха само вжзрастни хора. Дали мжченици? но тука виждаме по-страшни мжчителі отъ Діоклитіана, Нерона и Максимліана; тогашнитѣ мжченици сж имале за цѣль да защищаватъ вѣрата; тѣ са представляле предъ царіе, предъ игемони предъ сждилища, и явно въ очи ги изобличавале за заблужденіето имъ, та за това тѣ самоволно са предаваха и тжрпеле мжки за името христово; най-сѣтнѣ и кржвѣта си проливале за вѣра. Но тукъ, боже мой, що виждаме? За чіе име са пролива толкова невинна кржвъ? дѣ са отсжждатъ тія клѣтници? кой ги отсжжда? и защо? А какви сж биле тѣхнитѣ мжки? Долища и канари, гори и горски джрвета, небо и земя сж тѣхни свидѣтели, тѣ мжлчатъ, и тѣ до вѣка не ще ни отговорятъ и да ни кажатъ какви ли страшни плачове, какви ли жални молби са цѣняли джрво и камакъ, и съ какви ли предсмжртни мжки са изджхвале тія, на които и до днесъ коститѣ имъ може да са тжркалятъ по долищата и по брѣговетѣ на рѣкитѣ! . . .

„Извжнъ обезчяди ножъ, у дома смжртъ.
„Чухъ дѣто вжздишамъ тамъ, нѣма кой
„да ма утѣши, сичкитѣ ми непіатели са
„зарадвахъ. (Плач. Іерем. 1-20).

Рахилъ! Рахилъ. скрепи вече сжлзитѣ си и не плачи